

la contra | ENRIC RAMIONET

# No s'entén

A la «tele» hi predomina la irresponsabilitat però a l'escola s'ha de treballar el respecte i el rigor

Afirmava Carvalho que els individus menors de vint-i-un anys no haurien de sortir mai de casa. A l'enyorat detectiu li agradaven les frases contundents i, per tant, no cal prendre-s'ho a la tremenda ni arrapar-se al seu sentit literal. El que volia dir és que no és fàcil portar l'adolescència i la joventut amb discreció i que és habitual que l'entusiasme, el desconcert i les imprudències pròpies de l'edat t'acabin proporcionant uns quants motius d'avergonyiment futur, alguns episodis que amb el pas del temps, quan els evocis, et faran envermellar. Deu ser una tara de l'espècie, alguna llei de la biologia d'obligat compliment i, per tant, quan s'envesteix aquest període de la vida, s'hauria de fer amb una certa contenció, amb cauteles de funàmbul.

Exactament el contrari del que es practica en l'*Oik mentns*, el programa de la televisió catalana dedicat als joves, on senyoreja aquella esgotadora combinació de vitalitat, negligència i descordament que es considera pròpia de l'edat i on, els adults que hi apareixen, per donar el to o per no perdre'l, sembla que s'hagin sotmès a algun exercici de regressió. Fa uns dies, després que uns alumnes de l'IES de la Bisbal hi participessin, el seu professorat va adreçar als diaris una carta absolutament indignada. Deien que el resultat final del programa els avergonyia, que el pretext sociològic, la teòrica intenció d'explorar la vida, les ànsies, els interessos dels adolescents, l'oportunitat pedagògica, didàctica, que els docents, del dret o del revés, anant o tornant, sempre persegueixen, tot s'havia sacrificat a la voluntat de construir un *reality show*, un producte entretingut però ximple, una dosi de farro per a l'engreix de les audiències invocant-ne les pulsions més barroeres.



Una imatge del programa *Oik mentns* de TV3.

No em diran que no impressiona el xoc d'aquests dos universos i que no resulta extraordinàriament revelador. Als centres educatius se'ls encomana la tasca titànica de convertir els nostres cadells en homes de bé. De transmetre la saviesa i els valors essencials. Matemàtiques, ortografia, ciències i també principis de respecte i de tolerància, i les preocupacions ambientals, socials, d'acceptació de la diversitat, i els esforços d'integració, ja saben, tot allò damunt el qual cobegem construir la resplendent societat del futur.

I des de fa uns anys el món educatiu, tot el sistema d'ensenyament públic, potser precisament per les enormes expectatives que hi hem dipositat, ens té insatsfets. Segons enquestes recents, molt més que el sistema sanitari. I giren els debats, les publicacions, les reformes i les contrareformes, i es qüestiona la capacitat dels docents, les presumptes mesquineses de

funcionari malcriat, els recels malaltissos quan es parla de jerarquies, d'avaluacions o de les lliçons del mercat. L'ensenyament, especialment el públic, ferit per l'enorme impacte dels canvis socials, és obvi que pateix. El mantenim desarmat, li encarreguem que canviï el món i li diguem que fracassa.

Però, de fet, és un dels pocs indrets de la nostra societat on es defensen els valors que es proclamen unànimement. Pràcticament arreu tot es subordina a l'audiència, o al negoci, o al poder. A la *tele* hi predominen les conyetes cruels i el graciós conreu de la irresponsabilitat, però a l'escola s'ha de treballar el respecte i el rigor. A la societat es promou i es justifica la bel·ligerància, la segregació, la desigualtat, però a les aules es parla de la pau, de la cohesió, de la igualtat. I no obstant això, el que ens té insatsfets és l'escola. De veritat que s'entén?

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

## Gestos

Hi ha maneres i maneres de saludar-se, d'encaixar les mans, de dir-se hola i d'ignorar-se. Aquesta setmana n'hem vist dues que tenen una mateixa arrel: la de Joan Saura i un dels membres destacats de la comunitat jueva de Barcelona; i la de Joan Laporta i Josep Lluís Núñez. Els dos exemples ho són de bàndols enfrontats per un motiu o un altre. En el cas dels primers, vostès ja ho saben, hi entra la inconcebible actitud del conseller a l'hora d'assistir a la manifestació contra la invasió de Gaza, la natural indignació dels jueus, l'anunci de la suspensió d'un acte a favor de les víctimes de la *Shoah*, la trobada entre Montilla i els jueus i, finalment, l'homenatge de les institucions a tots aquells que van patir el terror nazi. Saura va matisar la seva presència en un lloc on es van cremar banderes d'Israel tot recordant (i és cert!) que ell i la seva formació han estat capdavanters a l'hora de reconèixer el sacrifici enorme, desmesurat, tràgic dels presoners tancats a les gàbies criminals del III Reich. Els membres de la comunitat jueva van decidir no boicotejar l'acte i van participar en la cerimònia que es va dur a terme a la plaça de Sant Jaume. En el cas dels segons, vostès també ho saben, es tracta de dos enemics irreconciliables. Núñez va patir la contínua investida de Laporta des de les files de l'oposició que tenia color blau i cara d'elefant. Mai no se'ls havia vist plegats, després de tot aquell sarau, que va fer ferides importants, que va fer néixer moltes butllofes i que quasi va provocar el trencament de la massa social blaugrana. Un dels representants jueus va donar la mà a Saura. O a l'inrevés. I Núñez va saludar Laporta. O a l'inrevés. El fet és que el tret més distintiu de totes dues reconciliacions és que els protagonistes no es van mirar mai a la cara. Les mans funcionaven com si responguessin a un mecanisme autònom, quasi instintiu, mentre que els ulls miraven, tots els ulls, cap a una altra banda. I no pas cap als ulls del diguem-ne contrincant. Són gestos que cal tenir en compte. Maneres de saludar-se. D'ignorar-se.

PUBLICITAT

rebaixes **Stein**

articles de pell

PIQUAORO ITALY

markiario

N:VA

MONT BLANC

descomptes fins al 50%

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565  
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

PUBLICITAT

prestatergia **ECOLÒGICA**

100% Reciclat i 100% Reciclable

Molt **ECONÒMIC** i **RESISTENT**

Ampliació amb 1 prestatge **9,70€**

Base amb 2 prestatges **15,90€**

71 fons 41 cm

**cal rei**  
coses de casa

Veleu-la al Carrer Nou de GIRONA / tel. 972 200178  
I al Passeig del Mar de SANT ANTONI / tel. 972 651876

www.calrei.com

PUBLICITAT

>La jugada més intel·ligent

**EL9**

El somni d'en Per

**EL9**

El diari d'esports en català

PUBLICITAT

OBRES ESTRUCTURALS TANCAMENTS

ALUMINI I PVC

**OR'METAL**

FERRI INOX-

© 972 47 61 27  
www.ormetal.es

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Llobís  
FORNELLS DE LA SELVA